

Štvrtá nedel'a adventná A

Mt 1, 18 - 24

21. december 2025

Milé sestry a bratia v Kristovi

Ak chceme byť pri opise súčasných Vianoc reálni, musíme povedať, že pre väčšinu súčasníkov predstavujú Vianoce zmes starších aj novších zvykov, tradícií, ku ktorým môžeme počítať rôzne dekorácie, výzdobu, sviatočné jedlá a nápoje - a to už nielen doma, ale aj na verejnosti na predianočných trhoch, námestiach a večierkoch. Okrem toho Vianoce ponúkajú aj osobitnú kultúru - televíznu, hudobnú i rozprávkovú - je to ale kultúra prijímaná podobne ako väčšina zábavy a informácií len pasívne, bez vlastnej reflexie, bez vlastného uvažovania. A do tejto sviatočnej kultúry niektorí počítajú aj výročnú vianočnú návštevu kostola - opäť pasívne - bez snahy aktívne pritom premýšľať.

Aj my, čo sa snažíme pestovať vzťah ku kresťanstvu a premýšľať o ňom, stojíme v dnešnom pluralizovanom svete pred otázkou, čo nám vlastne Kristus a kresťanstvo ponúka, v čom sa odlišuje od iných náboženstiev a ostatných ponúk dnešného sveta.

Nemusí nás prekvapiť, že pred podobnou otázkou stál aj autor Matúšovho evanjelia, z ktorého sme práve dnes čítali. Aj on sa musel vysporiadať s otázkou, čo ponúka kresťanstvo, Kristus oproti vtedajšiemu náboženstvu Izraela navyše, čo ponúka oproti vtedajším štátnym kultom rímskej ríše.

Jeho evanjelium chce naznačiť, že Ježiš bol väčší ako ostatní proroci, ostatné postavy Starého Zákona aj ako historické postavy vtedajších vládcov. Tomu prispôsobuje rozprávanie o Ježišovom narodení. Ježišovo narodenie, alebo lepšie povedané jeho pôvod, evanjelista opisuje nie preto, aby uspokojil našu zvedavosť ako to asi mohlo byť, jeho opis nemá historickú ambíciu. Skôr chce naznačiť, čo na prvý pohľad nebolo ani jeho súčasníkom, prvým kresťanom celkom jasné. Oni vnímali Ježišov význam z hľadiska jeho účinkovania, najmä z perspektívy toho, že Boh Ježiša neponechal smrti, ale vyzdvihol ho z nej a prijal Ho k sebe. Pýtali sa prečo Boh takto vyznačil Ježiša? Preto si všímali rôzne predpovede v Biblii a hľadali tam náznaky tajomstva budúceho Vykupiteľa, Mesiáša. Postupne si uvedomovali jeho význam, uvedomovali si, že Ježiš je Mesiáš, boží vyvolení, ktorý mal prísť nielen na záchranu Izraela, ale prináša nádej nového života pre všetkých - aj pre ostatné národy sveta.

To, ako sa prví veriaci pozerali na Ježišov pôvod nebola len zúžená perspektíva života po smrti. Vianoce nám chcú pripomenúť, že sa jedná o život samotný. Ten zaujímal tak evanjelistu, ako aj prvých kresťanov. Oni v Ježišovi hľadali nové povzbudenie, nádej svojho života. Preto aj o Ježišovom narodení hovorili cez rôzne príbehy, ktoré potom prerozprával evanjelista.

Vianoce nám chcú pripomenúť paradox, že Ježiš na jednej strane prevyšuje všetky ostatné postavy histórie a zároveň sa narodil v betlehemskej chudobe. Ten, ktorý prichádza na záchranu celého ľudstva, zároveň sa rodí ľudsky ako obyčajný človek a vedie k hlbšiemu, k opravdivejšiemu životu. Ježiš, ktorý skončil na popravnom nástroji obnovuje náš život, pretože nám pripomína význam pravdy, spravodlivosti a priamych vzťahov - tak k druhému človeku, ako aj k tomu, kto život presahuje, k Bohu.

Už sa nemusíme i schovávať za nejaké vonkajšie výkony, ale môžeme k životu, k druhým pristúpiť priamo, s otvoreným srdcom. Pretože Ježiš nás, ako to hovorí evanjelista, prichádza vyslobodiť z

osudu hriechu. Tým, že nám ukazuje, že zákon môžeme zachovať a naplniť novým spôsobom - cez skutky vedené vzťahom.

Tejto novosti, významu Ježiša pre náš život sa museli učiť nielen prví kresťania, ktorým bolo adresované dnešné evanjelium, to sa musíme učiť aj my samotní. A hlavne musíme sa učiť tohoto Krista naozaj prijímať do nášho života.